

Sygn. akt II CSK 433/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa Zakładu Produkcyjno - Handlowo - Usługowego "S." Spółki
Jawnej w W.

przeciwko B. W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanego - Skarbu Państwa
- Prezesa Sądu Okręgowego w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 stycznia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 20 marca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli:
w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni
przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących
rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub
skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W sprawie nie występuje przyczyna pozwalająca na przyjęcie skargi
kasacyjnej do rozpoznania jakkolwiek skarżący powołał się na występowanie
istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Badanie czy w sprawie występują zagadnienia prawne, które skarżący formułuje, nie jest badaniem abstrakcyjnym, jego celem nie jest wyłącznie ustalenie czy dany problem był już czy też nie był przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, ale jest to badanie mające na celu nadto ustalenie związku przedstawionego zagadnienia zarówno ze zgłoszonym przez stronę roszczeniem procesowym jak i ustalonym w sprawie przez sąd powszechny stanem faktycznym, którym Sąd Najwyższy pozostaje związany. Odpowiedź udzielana przez Sąd Najwyższy na przedstawione zagadnienie prawne musi więc oddziaływać na rozstrzygnięcie zapadłe w sprawie.

Czyniąc tę uwagę Sąd Najwyższy przypomina, że powód domagał się od skarżącego odszkodowania za szkodę wyrządzoną mu przez prowadzenie egzekucji na podstawie tytułu wykonawczego, który nie zawierał jego obowiązku jako dłużnika świadczenia na rzecz wierzyciela kwoty wyegzekwowanej; tytuł wykonawczy (w postaci ugody zaopatrzonej w klauzulę wykonalności) w zakresie kwoty 315.643 zł wyznaczał jedynie granicę odpowiedzialności finansowej powoda w sytuacji gdyby doszło do wykonania przez wierzyciela naprawy posadzki na koszt tego wierzyciela. Jeżeli więc tytuł wykonawczy nie dawał podstaw do prowadzenia egzekucji, co zostało zakwalifikowane jako rodzący odpowiedzialność odszkodowawczą delikt skarżącego, jako komornika, to formułowane przez skarżącego zagadnienie prawne dotyczące art. 1049 § 1 k.p.c. pozostawało dla rozstrzygnięcia sprawy indyferentne, w związku z czym nie mogło być przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozostałe uwagi skarżącego zawarte we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, z uwagi na ich lakoniczność, nie mogły być uznane za wyczerpujące przesłanki nie tylko z pkt 1 lub 2 ale również z pkt 4 art. 398⁹ k.p.c.

Z przedstawionych zatem powodów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).